

Határtalanul kirándulás Erdélybe – 2023. 7.a osztály

Június 5-én pontosan 3:45-kor gördült ki a busz az Óbudai Árpád Gimnázium elől. Mivel korábban el tudtunk indulni, mint a tervezett időpont, az utazás jó hangulatban vette kezdetét. A reggeli indulás miatt az osztály többsége az ablaknak dőlve szunyókált, míg a másik része félálomban beszélgetett egymással. Pár óra elteltével éreztük a lábunk alatt elsuhanó kilométereket, így egy benzinkútnál lefordultunk pihenni. A tankolás ideje alatt álmosan bár, de mégis jókedvűen álltunk neki csúszdázni és libikókázni. Miután mindenki visszaszállt a buszra, kissé átfagyva és ismét lecsukódó pillákkal folytatódott utunk. A határt 8 óra körül értük el és miután az ellenőr átnézte az okmányainkat, mehettünk is tovább Nagyvárad felé. Másfél óra múlva már a Nagyvárad Római Katolikus Püspöki Palota kertjében sétálgattunk és Kovácsik tanár úr ismeretterjesztő előadása után kitűztük utunk elő szalagját. Mielőtt Kolozsvárra értünk volna, egyszer álltunk meg pihenni Barátkán, majd 20 perc után folytattuk utunkat a

Házsongárdi temetőhöz.

Ott számos híres irodalmi és történelmi alak sírját tekintettük meg, meg is emlékeztünk róluk, hol egy verssel, hol egy néhány szavas történettel. Ahogy haladtunk le a kolozsvári főtérre, boltokat és fagyizókat fedeztünk fel, ahova később néhányan be is tértek egy kis nyaláncságért. Meglátogattuk Mátyás király házát és a Szent Mihály-templomot, majd újra a busz ülésin találtuk magunkat. Este nyolckor kimerülten érkeztünk Zetelekára, ahol meleg fogadtatásban részesültünk a vendéglátóink által. A vacsora után mindenki fáradtan borult be az ágyába, hogy a következő napra energiát gyűjtsön.

Második nap az ínycsiklandó reggeli után újult erővel pattantunk fel a buszra, hogy meglátogassuk Székelyudvarhelyt. A székelykapuk megcsodálása után Orbán Balázs emlékhelyénél is a tiszteletünket tettük, majd a koszorú kitűzése és néhány csoportkép készítése után indultunk tovább Farkaslakára. A településen Tamási Áronról mesélt nekünk Fülöp Katalin tanárnő, majd elindultunk az író szülőházához,

ahol osztálytársunk előadásában meghallgattunk egy Tamási alkotás részletét. Korondon a kerámiaműhely életébe kaptunk betekintést, Józsa János fazekasmestertől tudtunk meg többet az ottani kincsekről. Természetesen sokan vittek haza szuvenírt a lenyűgöző alkotásokból, de nem csak ennyi móka jutott aznapra, mert a fél óra szabadidő után a Parajdi sóbánya felé vettük az irányt. Lent sok érdekes dolgot fedeztünk fel és nemcsak a tiszta levegő ámitott el minket, hanem a temérdek játékgép és a bánya végén lévő boltok is. A Sósoros tanösvényen újabb érdekes dolgot halhattunk a természetről, és a Székely himnuszt is elénekeltük egyszer a túra végén.

A következő napon az első program a Salamon Ernő Gimnáziumhoz vezetett minket, ahol nemcsak a régi oktatási rendszerről tudtunk meg többet, hanem az iskola történetéről is hallhattunk pár szót.

Ezután a Gyilkos-tavat látogattuk meg, ahol a tóparton sétálva néhányan egy lángosra vagy egy kürtöskalácsra is beneveztek.

A Békás-szoros felénk tornyosuló sziklái mindenkit ámulatba ejtettek, majd tovább mentünk Madéfalvára. A Siculicidium Emlékműnél megismerhettük a falu történetét. A következő állomás a Csiksomlyói Kegyetemplom volt, ahol miután megérintettük Szűz Mária lábát, ellátogattunk a barátok lábfürdőjéhez. Bár kevesen voltak olyan bátrak, hogy megmártóztassák a vízben a lábukat, mégis akadtak néhányan az osztályból és a kísérőtanárok közül, akik kipróbálták a gyógyvizet.

A szálláson a vacsora után izgatottan bújtunk ágyba a következő napot várva.

Csütörtökre jutott a legfárasztóbb program, mégpedig a Madarasi- Hargita megmászása.

Bár a traktor egy ideig felvitt minket a csúcsig tartó úton, a maradék távolságot a lábainkban bízva kellett megtennünk. A kopjafák megsodálása és a Székely himnusz eléneklése után indultunk lefelé, hogy Székelyudvarhelyen találkozzunk magyar diákokkal. Udvarhelyen nemcsak általános iskolák, hanem középiskola és tanítóképző főiskola is van.

Az ötödik, egyben utolsó napon újra korán kellett kelniünk, bár annyira mégsem, mint az induláskor. Miután mindenki bepakolt a busz csomagtartójába és elvette a szendvicset, elindultunk Nagyalambfalvára. Ott Kányádi Sándor szülőházát látogattuk meg, majd a fehéregyházi Petőfi Sándor Múzeumba indultunk. Mikor megérkeztünk, halk nyávogást hallottunk a busz motortereből és bár sok időbe telt, de végül megtaláltuk újdonsült utazótársunkat, egy kiscicát, aki a szállásról jött velünk. A múzeum őre örömmel segített nekünk a gazdit találni neki, és ma már tudjuk, hogy jó kezekben van a cica egy helyi lakosnál.

A marosvásárhelyi Teleki Téka sok érdekes dologgal kecsegtetett, de sajnos renoválás miatt a Kultúrpalota nem volt látogatható. Mivel ez volt az utolsó programunk, hazafelé már csak egyszer álltunk meg a jól ismert barátkai pihenőhelyen. A visszaút nagyon jó hangulatban telt, természetesen az alvás és a zene sem maradt el. Este 10-kor pedig a szülők hatalmas mosollyal vártak minket a gimnázium előtt.

A tartalmas és érdekes programoknak köszönhetően mindenki jól érezte magát az erdélyi kiránduláson, így az remek lezárást nyújtott az első árpados évünknek. Kísérő tanáraink Gyanó Éva osztályfőnök tanárnő, Fülöp Katalin és Kovácsik Antal szaktanáraink voltak.

Az eseményeket összefoglalta: Császár Lili és Hargita Hédi (8.a)